

dette er den første Behandling og at ved denne Behandling et Forslag blot skal forhandles i dets Almindelighed. Altsaa kan der efter min Formening neppe allerede nu blive Tale om at gennemgaae alle de enkelte Paragrapher, som kunne forekomme under de forskellige Hovedaffinit i selve Loven. Forsaavidt der saaledes allerede skulde være fremsført specielle Bemærkninger, som kunne friste til et Gjensvar, tør jeg bede de ærede Herrer, at holde dette Svar tilbage indtil de specielle Paragrapher komme under Behandling, hvor det da vil have sin rette Plads. Jeg antager, at det vil være klart for Thinget, at hvis vi forlade den i Forretningsregulativet § 14 antydede Bei, vilde vi, saa at sige, aldrig komme ud af den første Behandling, idet en saadan i de enkelte Paragrapher dybt indgaaende Discussion jo vil kunne give en riig Anledning til meget lange Forhandlinger. Den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Mr: Jeg skal søge at holde mig den ærede Formands Ord efterrettelig, og det er heller ikke, idet jeg reiser mig, min Agt at ville gaae ind paa noget egentligt Specielt. Jeg troer kun, at vi maae ansee os, i denne foreløbige Behandling som værende paa et orienterende Standpunkt, hvor vi navnlig fra Ministrene kunne modtage Oplysninger om de principielle Spørgsmaal, der før vi kunne faae det rette Indblik i Budgettets Enkeltheder, først maatte diskuteres. Jeg troer derfor ogsaa, at der er Anledning til endnu at opholde mig et Døielik ved en saadan Post, der i en vis Maade kan betragtes at høre hen under Principspørgsmaalene, forsaavidt navnlig man nærmere vil betragte de Hensyn ved Raadigheden over Statsindtægterne, der tages til Provindsernes Forhold til Hovedstaden, og et saadant er da ogsaa blevet omventileret i den Post, der angaaer Theatret. Da jeg er en af dem, der kan yttre et Ord paa den fjernere Provindses Begne, føler jeg mig derfor ogsaa saa meget mere tilskyndet til at styrke den Udtalelse, som senest har fundet Sted, af den ærede Cultus- og Underviisningsminister — thi i denne Sag troer jeg, han virker i begge Retninger. Hvad nemlig Theatrets Stilling i Almindelighed angaaer, troer

jeg, det bør erkendes, at lige saa meget som Danmark behøver Universitetet og ligesaa lidet som det kan savne et Kunstacademie, ligesaa fuldt behøver Danmark et Nationaltheater. Jeg troer, at den aandelige og sædelige Frugt, som derfra fremgaaer, ogsaa netop for de fjernere Provindsers Deel, om endog Sporene herhen ikke ere saa synlige og let at følge, over sin velgjørende Indflydelse. Jeg tillægger det endog denne i den Grad, at jeg holder for, at selv den Kunstbranche, som ikke i blivende Barcker træder saa bestemt og i synlig Form frem, ja endog den, som ansees at være af meest ephemere Natur, men derhos identydlig er den kostbareste ved Theatret, selve Balletten (Munterhed) formaaer ogsaa at yde sin Stjær og bringe sin Virkning til Smaagens Uddannelse ud over Provindsen og i denne Retning føre sin Luttring med ind i ellers ikke lidet spidsborgerlige Forhold. Jeg skal imidlertid forlade dette Punkt for at gaae over til et andet, det, hvorfor jeg her nærmest egentlig har reist mig, og hvori jeg troer, at Forholdet mellem Provindsen, og om jeg saa maa kalde det Hovedstaden og hvad der til hører, stiller sig heel anderledes, og hvor Provindsen mere kan kræve, at der tages et større Hensyn til fjernere Voende, end hidtil er skeet. Der blev sagt af en æret Taler, at Indenrigsministeriet indeholdt et Conglomerat af forskellige Ministerier under sig, og jeg maa i saa Henseende dog give den ærede Indenrigsminister Ret i, at netop hans Portefeuille maafee ikke indeholder formeget, — idetmindste saalænge vi desværre ikke have et Handelsministerium, der kan overtage saavel endeel af Indenrigs- som ogsaa af Finantsministeriets Brancher, — at saalænge, mener jeg, ogsaa andre Gjenslande, der skulde tjene mere i Statens almene, end i den fiscale Interesse, burde være indlemmede under Indenrigsministeriet, og det især at være Tilfældet med det, jeg et Døielik skal dvæle ved, Postbestyrelsen. Det er af den ærede Finantsminister selv indrømmet, at Postvæsenet ikke bør være nogen Malfeko for Finantserne, men desværre er det dog endnu saa. Jeg indseer nu meget godt, at der ere Banfæligheder og Sammenstød imellem forskellige Statsinteres-